

6. flokkur: Gjald kr. 6.00 hver 100 kg:
Bílar, bátavélar, landbúnaðarvélar, vélahlutir, gler, miðstöðvar, gólf-
dúkar, saumur, málningarvörur alls konar, pappírsvörur alls konar,
krossviður, smjör, smjörlíki, jurtafeiti, sápur, þvottaefni og aðrar
hreinlætisvörur, járnvörur, handverkfæri, leirvörur, pottar, balar og
þess háttar.
7. flokkur: Gjald kr. 1.50 hver 10 kg:
Kaffi, kaffibætir, kex, aðrar brauðvörur, ávextir, nýir og þurrkaðir,
niðursuðuvörur, súkkulaði, sælgætisvörur, öl og gosdrykkir.
8. flokkur: Gjald kr. 3.00 hver 10 kg:
Vefnaðarvara, fatnaður, skófataður, tóbaksvörur og allar aðrar vör-
ur, sem reiknast eftir þyngd og eru ekki annars staðar taldar, filmur,
bækur, lyf.
9. flokkur: Gjald kr. 15.00 hvert stykki:
Eldavélar, þvottavélar, ísskápar, baðker.
10. flokkur: Gjald kr. 1.50 hver 100 kg: Ísvarinn fiskur.
11. flokkur: Gjald kr. 2.50 fyrir hverja tunnu af saltsild og hvers konar sjávar-
afurðum. Af hálf tunnnum reiknast kr. 1.75.
12. flokkur: Tómar tunnur eftir stærð kr. 1.00, 1.50 og 2.00 hvert stykki.
13. flokkur: Gjald kr. 1.00 fyrir hvert teningsfet:
Timbur og allar aðrar vörur, reiknaðar eftir rúmmáli.
14. flokkur: Gjald kr. 20.00 hver stórgripur og kr. 5.00 hver kind.
15. flokkur: Gjald kr. 3.00 hvert tonn, möl og sandur.

4. gr.

22. gr. sem verður 20. gr. orðist þannig:

Af heildarafla skipa greiðast kr. 10.00 af hverri rúmlest fiskjar, slægðum með
haus, sem landað er á hafnarsvæðinu, nema af sild. Af hverri tunnu eða máli síldar
greiðast kr. 0.75. Kaupandi eða vinnsluaðili, eða hver sá er verkar aflann, inn-
heimtir gjaldið og er ábyrgur fyrir greiðslu þess til hafnarsjóðs Hríseyjar, þótt
hann innheimti það ekki hjá innleggjanda.

Gjaldið er kræft um leið og afla er landað.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt hafnalögum, nr. 48 29. apríl
1967, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga
að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 19. apríl 1968

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Skútustaðahreppi, Suður-Þingeyjarsýslu.

Fasteignaskatt í Skútustaðahreppi skal innheimta með 100% álagi eins og
hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 24. apríl 1968.

Magnús Jónsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

23. apríl 1968.

Nr. 122.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 78/1967, um íbúðabyggingar ríkisins og Reykjavíkurborgar.

1. gr.

19. gr. orðist svo:

Enginn, sem eignast hefur íbúð, samkvæmt 18. gr. má selja hana nema Húsnæðismálastofnun ríkisins hafi áður hafnað forkaupsrétti og ekki framleigja nema með leyfi stofnunarinnar.

Söluverð slíkrar íbúðar má ekki vera hærra en kaupverð hennar, að viðbættri verðhækkun, sem samkvæmt vísitölu byggingarkostnaðar hefur orðið á þeim hluta kostnaðarverðs íbúðarinnar, sem fallið hefur í gjalddaga og verið greiddur, þegar forkaupsréttar er neytt. Enn fremur skal bæta virðingarverði þeirra endurbóta, sem á sama tíma hafa verið gerðar, og draga frá hæfilega fyrningu, hvort tveggja samkvæmt mati dómkvaddra manna. Ef maður hefur átt íbúðina í 10 ár, má hann að auki njóta verðhækkunar, sem svarar helmingi af eftirstöðvum lánsins, þegar sala fer fram. Ef maður hefur átt íbúðina í 20 ár, má hann njóta verðhækkunar á verði allrar íbúðarinnar, ef hann greiðir eftirstöðvar lánsins að fullu.

2. gr.

20. gr. orðist svo:

Nú er íbúð, sem keypt hefur verið, samkvæmt 18. gr., seld á nauðungaruppboði, samkvæmt lögum nr. 57 25. maí 1949, um nauðungaruppboð, og getur Húsnæðismálastofnunin þá neytt forkaupsréttar síns og krafizt þess á uppboðsþingi, að eignin verði lögð stofnuninni út til eignar á því verði, sem hæst hefur verið boðið í eignina, eða á söluverði samkvæmt 19. gr., ef það er lægra en hæsta boð. Söluverð þetta skal ákveða áður en liðinn er sá frestur, sem uppboðshaldari hefur, samkvæmt uppboðsskilmálum, til samþykkis eða synjunar á boði, enda veiti uppboðshaldari stofnuninni hæfilegan frest til þess að fá ákvörðun um söluverðið.

Að fengnu afsali samkvæmt þessu ákvæði skal afmá í veðmálabókum veðbönd og höft á eigninni samkvæmt 36. gr. laga nr. 57 25. maí 1949, um nauðungaruppboð.

3. gr.

21. gr. orðist svo:

Nú hefur Húsnæðismálastofnun ríkisins fallið frá kauprétti sínum á íbúð, samkvæmt 19. gr., og er þá kaupréttur stofnunarinnar á þeirri íbúð endanlega niður fallinn. Sama gildir ef stofnunin neytir ekki kaupréttar síns við nauðungaruppboð samkvæmt 20. gr.